

KINH CHÁNH PHÁP HOA

QUYỂN 7

Phẩm 13: AN LẠC HẠNH

Khi ấy, Đại sĩ Đoàn Thủ bạch Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Các vị Bồ-tát này đang kính ngưỡng Thế Tôn, là những vị mà sự khuyến hóa của các ngài khó ai bì kịp. Vậy lúc nào thì nên vì tất cả chúng sinh mà giảng thuyết kinh này?

Phật bảo Đoàn Thủ:

–Bồ-tát trước hết an trú trong hai pháp mới nên giảng nói kinh này: một là oai nghi, hai là lễ tiết. Thế nào gọi là Bồ-tát hiểu biết oai nghi? Nếu đem tâm nhẫn nhục hòa mà hộ trì tâm ý sợ sệt không tự chủ, làm cho ý chí vững vàng như đất, không thấy có người. Tuy không thấy có người mà vẫn hành pháp, quán tưởng tịch nhiên, các pháp vốn không, cũng không tưởng niệm các pháp này là khuôn phép của các hạnh, thì gọi đó là oai nghi.

Thế nào gọi là lễ tiết? Nếu Bồ-tát không theo phụng sự cho quốc vương, thái tử, đại thần, quan lại, không giao tiếp với ngoại đạo, dị học, không ham chuộng học tập sách vở thế tục, ca ngợi âm nhạc, tập tục hôn phối, không gần gũi kẻ đồ tể, ngư phủ, chài lưới, thợ săn bắn chim muông, giặc cướp, không cùng ở nơi đông đảo ca nhạc, du hí, không làm việc cùng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Cận sự nam, Cận sự nữ cầu quả Thanh văn, cũng không gần gũi lễ bái, thăm hỏi, không cùng ở chung, không cùng bè bạn kinh hành, đốt hương, rải hoa, thắp đèn, trừ khi cùng đi đến hội giảng kinh, chỉ được cùng ở trong hội giảng kinh, dù có nói điều gì cũng không tham đắm, thì như vậy gọi là lễ tiết.

Lại nữa, Đoàn Thủ! Bồ-tát Đại sĩ không luyện tiếc nhà cửa, tông tộc, thân thuộc, không mãi mê nghĩ tưởng đến nữ nhân khi nói kinh pháp cho họ, cũng không thường đến chỗ đông đảo trẻ con, nam nữ và các người khác mà nói lời êm ái về điều không nên thuyết

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

giảng, không vì định ý riêng tư mà nói kinh, không cùng đứng, cũng không cùng hẹn ước, cũng không một mình cùng một Tỳ-kheo-ni nào đi vào nhà, trừ khi nhớ nghĩ đến sự tinh tấn của Như Lai mà đi. Nếu vì nhân duyên nói kinh cho nữ nhân thì trong trường hợp này không làm ô nhiễm pháp vị, không làm cho họ không lãnh hội, mà chỉ rộng bàn về nghĩa lý, không cùng ở một chỗ với Sa-di, Tỳ-kheo-ni, trẻ em nam, nữ thường ưa ngồi chỗ yên tĩnh u nhã, thích nơi thanh vắng tịch liêu. Như vậy gọi là lễ tiết.

Lại nữa, Đoàn Thủ! Bồ-tát Đại sĩ quán tất cả pháp đều là rỗng không, nhưng nếu chấp chặt như thế là rơi vào điên đảo. Chỗ đứng của Thánh đế là thường trụ như pháp, chuyên giữ cho thân tâm không lay, không động, không thoái, không chuyển, xả bỏ, diệt tận, chẳng sinh chẳng có, không có tự nhiên, vô vi, vô số, không có cái gì có thể có, đạt đến vô sở hữu, loại bỏ ngôn từ, không trụ vô vi, không tưởng, chẳng tưởng, chế phục các tưởng. Giả sử Bồ-tát quán sát sâu xa tất cả pháp này, khẩn thiết tu hành những điều nên hành này thì thường trụ hai việc oai nghi, lễ tiết vậy.

Đức Thế Tôn muốn giải rõ lại ý nghĩa này nên nói bài tụng:

*Nếu Bồ-tát ưa thích
Giảng nói kinh điển này
Thì ở vào đời sau
Dũng mãnh không khiếp sợ.
Theo oai nghi lễ tiết
Làm sáng hạnh thanh bạch
Với quốc vương, thái tử
Đại thân cùng quan thuộc
Ngoại đạo và dị học
Hạng sẵn bản, ác hại
Hạn chế việc giao du
Và không cùng qua lại.
Tỳ-kheo cầu La-hán
Ngoại trừ mặt Giới luật
Không gần người tự đại
Lại xa kẻ phạm cấm,
Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bàn luận và chuyện vãn
Xa lìa thanh tín nữ
Không nói lời vô ích,
Hiện tại muốn đạt pháp
Phải nên dứt điều quấy
Ưu ở nơi vắng lặng
Gọi đó là oai nghi.
Nếu kẻ không chịu đến
Học hỏi về đạo pháp
Vì kẻ ấy thuyết giảng
Không sợ, không chấp trước,
Chúng sinh bị bệnh hủi
Hoặc bà con họ hàng
Người mẹ, các sắc đẹp
Đều phải nên xa lìa.
Không cùng họ gần gũi
Chỉ vun trồng cội đức
Nên bỏ việc bán buôn
Kiêu mạn, không cung kính,
Từ bỏ các trú xứ
Không để hại đến thân
Biết bao loài chúng sinh
Chớ nên ăn thịt chúng.
Dứt trừ các tội lỗi
Người vui giận oán hờn
Tánh tình thường như vậy
Cũng chẳng cùng luận đàm,
Không gần kẻ giả dối
Kẻ tánh tình tự chuyên
Những người tánh như vậy
Đều phải nên xa lánh.
Người trí có cơ duyên
Vì người nữ thuyết kinh
Không được đi một mình
Không dừng chốn vui chơi*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu ra vào thôn xóm
Thường thường đi khát thực
Dẫn một bạn Tỳ-kheo
Luôn luôn nhớ tưởng Phật.
Nên Phật trước thị hiện
Oai nghi lễ tiết ấy
Ai phụng trì kinh này
Phải siêng năng thực hiện
Kẻ thượng, trung, hạ liệt
Nếu không hành chánh pháp
Tất cả đều chí thành
Phải thường cúng dường luôn.
Trượng phu vô tưởng niệm
Kiên cố hành dũng mãnh
Không biết tất cả pháp
Cũng không thấy Niết-bàn
Của tất cả Bồ-tát
Đó gọi là oai nghi
Cũng như hành lễ tiết
Phải nên nghe xét kỹ.
Nay sẽ giảng thuyết
Giáo pháp vô vi
Tất cả không khởi
Cũng không chỗ sinh
Kiến lập ý chí
Quán chiếu nghĩa không
Đấy là trí nhân
Đã hành lễ tiết,
Người có sở niệm
Là tưởng điên đảo
Lấy không làm có
Dùng hư làm thật
Tuy có chỗ khởi
Các pháp không sinh
Do tưởng sai lầm*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mà sinh các hữu,
Tâm thường chuyên nhất
Khéo tu Tam-muội
Kiến lập hạnh tu
Như đảnh Tu-di
An trú như thế
Quán khắp các pháp
Là tất cả pháp
Giống như hư không.
Ví như hư vô
Đều không bền vững
Không niệm nắm giữ
Không gì xả bỏ
Pháp không xú sở
Không có thường danh
Ấy là kẻ trí
Đã hành lễ tiết.
Sau ta diệt độ
Nếu có Tỳ-kheo
Luôn thủ hộ được
Pháp tắc như thế
Không có khiếm hụt
Tâm không khởi tưởng
Vì vô số người
Thuyết kinh điển này,
Bậc minh triết ấy
Theo thời quán niệm
Nếu vào phòng ốc
Việc làm cũng vậy.
Quán sát các pháp
Tất cả đều tịnh
An nhiên nói nghĩa
Mà không dao động,
Quốc chủ đế vương
Cùng các thái tử

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Các trưởng giả khác
Và các Phạm chí
Cùng chư quyến thuộc
Muốn nghe chánh pháp
Đều cúng dường cho
Tâm đều vô dục.*

Đức Phật lại bảo Đoàn Thủ:

–Sau khi Như Lai diệt độ, người muốn nói kinh này phải trụ trong sự an ổn. Đã trụ an ổn rồi thì lòng không dua nịnh, tâm không huyễn hoặc mới nói kinh pháp đã thuộc lòng, hoặc chép trên tre lụa, vì người giảng thuyết, không nói nhiều lời, cũng không nói thêm, không khinh mạn Tỳ-kheo khác. Làm vị Pháp sư không ca ngợi, cũng không chê bai, chưa từng nêu tên và nói lầm lỗi của Tỳ-kheo có tâm khác cầu quả Thanh văn. Chưa từng tự cao, nói lỗi người, cũng không phỉ báng, cũng không có tâm oán ghét người trái ý mình. Chưa từng chê bai hành giả tại gia là không có chí nguyện, không trái hạnh nguyện, cũng không khởi tưởng, đến đi an trú vững vàng oai nghi, tới lui cùng khắp. Nếu đến pháp hội, tự giữ thân mình, không mất oai nghi, rồi nói kinh pháp. Nếu có người hỏi thì không dựa vào mà phải xa lìa pháp Thanh văn. Có điều chỉ dạy thì làm sáng tỏ Phật tuệ.

Khi ấy Phật nói bài tụng:

*Người trí luôn luôn
An trú Phật đạo
Trước ngôi an ổn
Mới nói kinh pháp.
Nếu phải trải tòa
Trải loại mềm mại
Biết bao nhiêu thứ
Trang trí đẹp đẽ
Thân thể thường mặc
Y phục sạch sẽ
Trong bốn chín ngày
Tập đi kinh hành,*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Giống như mây đen
Ở trên hư không
Tập hợp đồn chứa
Công đức rộng lớn.
Ở nơi chỗ ngồi
Kho tàng đầy đủ
Tòa ngồi kiên cố
Bằng phẳng đẹp đẽ
Vô số tọa cụ
Nệm lông mềm mại
Đường bệ chững chạc
Trông thật tôn nghiêm,
An nhiên bước lên
Pháp tòa cao rộng
Trái tâm bình đẳng
Vì tất cả người
Quốc chủ đế vương
Thái tử, đại thần
Các chúng Tỳ-kheo
Và Tỳ-kheo-ni
Các thiện nam tử
Cùng thiện nữ nhân
Theo điều ưa nghe
Vì họ rộng giảng
Trí tuệ vô cùng
Lần lượt phân tích
Giảng giải các loại
Ý nghĩa vi diệu
Theo sau hầu hạ
Thưa hỏi nghĩa lý
Bậc Thánh triết ấy.
Lại vì giải thoát
Nên nhập thân túc
Nhu hòa, nhẫn nhục
Nếu người nào nghe

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đều đăc Phật đạo
Bậc Trí tuệ này
Đều vì tất cả
Tới lui dứt trừ
Biếng lười mệt mỏi
Vì chúng nói pháp
Thường dùng tâm Từ
Chưa từng khởi lên
Ý tưởng mệt mỏi
Ngày đêm ca tụng
Pháp huấn tôn quý
Phân biệt diễn thuyết
Ức ngàn thí dụ
Ai cũng phấn khởi
Tâm của hội chúng
Không có ai dám
Khởi ý làm hại
Nếu được cúng dường
Các thức ăn uống
Giường nằm chỗ nghỉ
Y phục mềm gối
Thuốc thang chữa bệnh
Thì không cầu nhiều
Không theo số đông
Cầu xin của cải
Bỏ hết phiền toái
Trụ ở tinh xá
Muốn khiến mọi người
Đều hiểu Phật đạo
Nếu tất cả người
Đến nghe kinh pháp
Ta sẽ hoan hỷ
Hộ cho đại an.
Sau Phật diệt độ
Nếu có Tỳ-kheo

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tuyên dương kinh pháp
Không có mong cầu
Không bị chướng ngại
Không gặp khổ hoạn
Luôn luôn tinh tấn
Xa lìa các bệnh
Không thể bị chúng
Gây sợ hãi
Không bị đánh đập
Không ý phỉ báng
Thân không mệt mỏi
Không có hoạn nạn
Vị ấy trụ nhẫn
Được sức như thế.
Bậc Minh trí ấy
Chỗ ở an ổn
Có chỗ bảo trì
Đúng lời Phật dạy
Nếu đã ngợi khen
Trăm ức công đức
Khen ngợi tất cả
Không thể hết được.*

Đức Phật lại nói với Đoàn Thủ:

–Sau khi Như Lai diệt độ, nếu có Bồ-tát đối với kinh điển ấy hoài nghi không hiểu, nếu được thuyết giảng, giáo hóa mà không kiên nhẫn nghe, tánh không điều hòa và thấy Bồ-tát khác cầu Đại thừa, cho là làm việc hư vọng mà phỉ báng. Thấy Thanh văn, Duyên giác, Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, thiện nam, tín nữ, hoặc gặp Bồ-tát mà tâm do dự, không đến gặp gỡ ngay thì thiện nam ấy cách xa đạo Vô thượng chánh chân, không tiếp cận được với việc làm của Đấng Thiên Trung Thiên. Giả sử cuối cùng không nhờ phước lực thì không thành Bậc Tối Chánh Giác. Bồ-tát hành ba thừa giống như Sư tử ở trong rừng, nếu có sự do dự thì tự nhiên xa lìa, không ưa thích điều ưa thích, cũng không phải không ưa thích. Nếu đối với chúng sinh tu hành từ bi thì đối với Đấng Như Lai thấy như người cha vĩ đại, thấy

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

các Bồ-tát nghĩ nhớ như Thế Tôn và với các tục gia chưa lia trần cấu đều khoan hòa cung kính, giữ đúng lễ tiết, làm trong sáng ý nghĩa các pháp, không nghi ngờ, không ràng buộc, nghiêm trì tất cả pháp cẩn thận, chắc thật, vững vàng, thuận theo bình đẳng, không chấp trước kinh pháp. Có điều cực vui cũng không chạy theo, ở tại trú xứ ngày đêm cung kính hộ trì kinh này.

Này Đoàn Thủ! Đó là thực hành ba pháp. Khi nói, Bồ-tát quán rồi mới nói, tạo sự an ổn, không bị phiền não, cũng không nhiều hại. Người nói kinh này cùng với người học đều là bạn đạo có tâm bình đẳng của nhau. Hoặc giảng, hoặc nghe, tin tưởng, ưa thích kinh này, trì tụng, biên chép trên tre lụa, cúng dường, phụng sự thì phước đức không thể lường được.

Vì để cho chúng hội an trú Thế Tôn bèn nói bài tụng:

*Nếu người tạt đổ
Lòng nhiều khúc mắc
Pháp sư thương yêu
Không hề ghét bỏ
Có bậc Minh trí
Không tạo tham trước
Muốn đọc kinh này
Bắt chước làm theo
Chưa từng phỉ báng
Và nói lỗi người
Cũng không rơi vào
Lỗi nghi, tà kiến
Tâm thường trong sáng
Không bị đắm chìm
Vì thương chúng sinh
Nên đắc định này
Vị an trụ ấy
Cũng luôn nhẫn nhục
Người ấy thường ngăn
Tự cao tự đại
Luôn luôn giảng tụng
Kinh điển của Phật*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chưa từng vì đó
Sinh ra mệt mỏi
Có Bồ-tát nào
Ở mười phương cõi
Thương yêu chúng sinh
Ở đời khởi hạnh
Tùy thuận cung kính
Học tập Thánh tuệ
Đều nên nhớ nghĩ
Là Thế Tôn ta
Nghĩ nhớ chư Phật
Bi trí cao tột
Nhớ các Bồ-tát
Như nhớ mẹ cha
Nếu có cầu đạo
Thì không dục tình
Vứt bỏ ngã chấp
Và tâm tự đại
Giả sử nghe rõ
Tượng pháp như vậy
Các bậc Minh trí
Sẽ tự hộ trì
Việc làm an ổn
Thường được an định
Sẽ chứng quả Phật
Cứu vô số chúng.*

Đức Phật lại bảo Đoàn Thủ:

–Sau khi Như Lai diệt độ, nếu Bồ-tát Đại sĩ phụng hành kinh này, luận đúng thời tiết thì Tỳ-kheo (Bồ-tát) ấy phải thực hành từ bi, hướng đến các hàng bạch y, người xuất gia, Phạm chí, tất cả quần sinh, người hành đạo Bồ-tát, thường nghĩ đến các vị hành Đại thừa đời quá khứ mà khéo léo phương tiện diễn nói ý nghĩa chân đế. Nếu người nghe không biết, không hiểu, không vui, không tin, không thức tỉnh, không lĩnh hội được, thì tự thân rằng: “Ta phải đạt được đạo Vô thượng chánh chân, thành Bậc Tối Chánh Giác, đầy đủ sức oai thần,

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

mới được tự tại!”

Đoàn Thủ nên biết! Ta thấy những việc này: Sau khi Phật diệt độ, Bồ-tát có bốn sự việc khi thuyết pháp không phiền bức. Bốn việc ấy là gì?

1. Được các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, thiện nam, tín nữ cung kính.
2. Vua chúa, thái tử, đại thần, quan lại, nhân dân trong nước thấy đều cúng dường.
3. Trưởng giả, Phạm chí đều làm theo.
4. Vô số Thần minh, Thiên tử trên không nghe thuyết kinh và trời, rồng, quỷ thần thị vệ sau họ đều ủng hộ.

Đó là bốn việc. Hoặc khi vào huyện, ấp hay lúc trở về nhà, cả ngày lẫn đêm mọi người đều đến hỏi kinh pháp. Nếu vì sự giải thoát mà phân biệt chỗ quy hướng thì ai cũng hoan hỷ. Vì sao? Đoàn Thủ nên biết, vì đều do Phật đã gia ân kiến lập kinh này. Phật quá khứ, vị lai và hiện tại đều do kinh này xuất sinh và cũng đều hộ trì kinh này. Nếu ở thế giới Kham nhẫn được nghe phẩm Chánh Pháp Hoa cùng nghe tên kinh này thì thật là khó.

Này Đoàn Thủ! Thí như Chuyển luân thánh vương có năng lực lớn, oai đức trùm khắp, cai trị thuần hòa. Các nước thù địch khác chưa chịu thần phục, không dám dòm ngó. Chuyển luân vương hưng binh đi chinh phạt nhưng chư hầu không phục, muốn chống trả lại nước lớn. Khi ấy, các tướng sĩ dũng mãnh ra sức đánh thắng, đối phương khuất phục. Nhà vua vui mừng, xét công ban thưởng, phong cho thành ấp, ban cho ruộng vườn, bầy báu, ngọc ngà, voi ngựa, xe cộ, nam nữ, nô tỳ. Người có công đức thù nhất, vua lấy viên minh châu trong búi tóc ban cho. Vì sao? Vì bề tôi làm cho đất nước cường thịnh, văn minh lâu dài. Như Lai Chánh Giác cũng lại như thế, là Đại Pháp Vương của chân lý tối cao, tự hàng phục tâm mình, dùng pháp giáo hóa, dùng đức trừ hại, dùng tuệ chiến đấu, hàng phục vô số chúng pháp vương khác; vô lượng trăm ngàn kinh điển ý nghĩa trọng yếu đều ban bố cho quần sinh, không hề che giấu; ra lệnh đắp thành bằng phẳng để nhìn thấy ma quân, có thể cùng quân ma chiến đấu, dùng pháp Hiền thánh phá dâm, nộ, si, hàng phục ma quân và đồng bọn, hết họa ba cõi, đạt đến diệt độ, việc làm nhanh chóng và rất dũng mãnh, rốt cùng không hoại diệt cũng không chắc thật, vì do các

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

yếu tố hư ngụy tạo thành thế gian này, như tất cả hiện tượng, nơi chốn đều là nhân duyên. Khắp các thế giới từ xưa đến nay không có ai tin kinh Pháp Hoa này, mà chưa từng diễn nói thông suốt. Sở dĩ nói được là do sự thông tuệ và lòng đại Bi, như viên minh châu trong búi tóc của bậc Đại thánh đế, vì là pháp quan trọng đệ nhất của Đức Thế Tôn, nương vào đó mà tiến bước tu hành nên Đức Như Lai cho nghe kinh điển thâm diệu này. Từ xưa đến nay, các pháp tu hành đã được nói ra thì kinh này là pháp tối thắng để tiêu trừ tất cả hoa duyên khởi. Giống như bậc Thánh đế trân trọng giữ gìn viên minh châu trong búi tóc, lâu lắm mới lấy ra ban cho người có công đặc biệt. Như Lai cũng thế, sớm tối trân trọng giữ gìn pháp vô cùng mẫu nhiệm không tỳ vết, đến nay rất lâu, là pháp đứng đầu các pháp. Hôm nay vì thương xót nên mới diễn bày rộng rãi.

Đức Thế Tôn muốn diễn bày lại ý nghĩa trọng yếu nên nói tụng:

*Nay đây Như Lai
Hiện sức Từ bi
Vì thương chúng sinh
Mắc vòng đau khổ
Trong cảnh đại khờ
Nên phân biệt nói
Kinh điển tối tôn
Cầu pháp Bồ-tát
Hoặc người xuất gia
Hay hàng tại gia
Nếu nghe kinh này
Hiện khắp tất cả
Lòng sinh khiếp sợ
Chẳng được hủy báng
Ta lúc ban đầu
Khi đắc quả Phật
Cũng như Như Lai
Ở đây hôm nay
Nếu vừa được nghe
Kinh tôn quý ấy
Thì liền kiến lập*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô số phương tiện
Như Chuyển luân vương
Thế lực mạnh mẽ
Chiến đấu hàng phục
Các quốc vương khác
Đắc thắng ban thưởng
Voi, ngựa, xe, kho
Lại thêm phong ấp
Thành quách đất đai
Hoặc được ban cho
Xuyến báu tay chân
Màu sắc vi diệu
Vàng ròng quý báu
Trân châu dạ quang
Xa cừ, ngọc bích
Đủ loại đặc thù
Của lạ kỳ diệu
Bao nhiêu tài vật
Đều đem ban cho
Khiến cho mọi người
Mừng vui kinh ngạc
Thấy việc lập công
Lạ chưa từng có
Sau cùng mở tóc
Lấy minh châu cho
Phật cũng như thế
Nay là Pháp vương
Với sức nhẫn nhục
Tuệ âm vô cực
Thường hành từ mẫn
Khởi hạnh cứu giúp
Dùng pháp giáo hóa
Tất cả thế gian
Thấy các chúng sinh
Bị họa ưu não

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Giảng nói kinh pháp
Số tới ức ngàn
Hiểu rõ chúng sinh
Hợp phương tiện nào
Mà chúng ngày nay
Cho là tốt ráo
Khi ấy Pháp vương
Bậc Thánh Tối Thượng
Phân biệt kinh điển
Trăm ngàn vạn ức
Vì biết chúng sinh
Trí chí mạnh mẽ
Nên nói kinh này
Như ngọc trong tóc
Vào thời mặt thế
Kinh này ở đâu
Tất cả kinh khác
Đều không sánh kịp
Người trí nghe được
Kính ngưỡng kinh này
Chưa từng xem nhẹ
Tri hành thâm sâu
Bậc trí sáng nghe
Pháp ta điển nói
Tượng pháp như vậy.
Sau Phật diệt độ
Sẽ nương vào đó
Ai có chí cầu
Đạo tôn quý này
Đều được thọ ký
Như Phật đã dạy
Người ấy chưa từng
Có tỳ vết dục
Không có tật bệnh
Và các họa tai*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vào thời sau này
Ở đời tương lai
Sẽ thành đạt được
Chân Tuệ vô thượng
Thù thắng diệu kỳ
Đầy đủ hết thảy
Cả bốn bộ chúng
Cũng được gặp gỡ
Nếu có người nghe
Trừ được các lậu
Khen pháp vô vi
Chấp tay hướng về
Thân mình chói sáng
Chiếu ánh hào quang
Do phụng kinh này
Đạt được như thế
Đạt thành Chánh giác
Rồi chuyển pháp luân
Thì thấy rộng sâu
Và thấy tối thắng
Trong mộng nghe thấy
Trăm tướng phước đức
Màu sắc vàng ròng
Kinh Phật đã nói
Nếu được nghe rồi
Nói cho chúng hội
Cùng các thân tộc
Thấy đều đầy đủ
Lại được hộ trì
Trừ bỏ tất cả
Như tỉnh cơn mộng
Thấy được như vậy
Bỏ hết xa lìa
Xuất gia hành đạo
Đều được đi đến

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đạo tràng của Phật
Nơi ấy chính là
Pháp tòa Sư tử
Vậy là cầu đạo
Đạt được lợi ích
Các thứ bảy báu
Tập hợp tại đây
Tu thì phụng sự
Như Lai tối thắng
Đã đắc Phật đạo
Giữ lệ truyền bá
Liên chuyển pháp luân
Không có các lậu
Vì hàng đệ tử
Giảng nói kinh pháp
Chẳng thể nghĩ bàn
Trong ngàn ức kiếp
Phân biệt giảng thuyết
Giáo pháp vô lậu
Giáo hóa vô số
Vạn ức chúng sinh
Trong mộng thấy được
Hiện tượng như thế
Đúng thời diệt độ
Không còn sinh tử
Đoàn Thủ nên biết
Người có tâm đạo
Đã được giáo hóa
Nhiều không kể xiết
Vào thời mạt thế
Cầu tôn pháp này
Phân biệt rộng nói
Diễn giải tự tại.*

M

www.daitangkinh.org